

ממשפט ארלוזורוב - עד משפט קסטנר -
 זהו השם שאפשר להכתיר בו את
 תולדות החיים המפלגתיים ברור האחרון.
 כל עוד לא תיערך מחדש חקירה לאומית
 שתטהר את האוירה מסביב לפרשת
 הרצח, יזעק הרם מן הארמה - דמו של חיים
 ארלוזורוב, ודמו של אברהם סטבסקי.

הרצח

אני חף מפשע - דמי יחול על ראשכם!! צעק סטבסקי אחר הקראת פסק הדין רוזנבלט זוכה סטבסקי. גידון למות ברוב דעות

מלחמת הצדק נמשכת...

עם סיוח עלילת - הדם

צדק לבני - מוסופה לדרוש אמו הזקנה של
 אברהם סטבסקי, כהשתטחה על קברו
 של בנה, אשר נהרג על סיפון א/ק. אלטלינה-
 על חוף ימה של תל אביב, עשרות מטרים
 בלבד מן המקום בו נהרג 15 שנה
 לפני כן הדר-ר חיים ארלוזורוב.

רצח ארלוזורוב

רשת ארלוזורוב היתה עלי-
 לתדם. בין אם אמנם האמינו
 ראשי מפא"י בעלילה בתום
 לב, בין אם הכריחו עצמם ל'
 האמין, ובין אם רקמו את ה'
 מזימה בדם קר. הקובע מכל
 הוא שהמפלגה ניצחה על המלאכה בכל
 שלביה, ששניים משריה הנוכחיים אירגנו
 את החקירה הכוזבת, שבטאוניה ניהלו הסתה
 פרועה במשך עשרות שנים.

עלילת ארלוזורוב עורה במידה מכרעת
 לביסוס שלטונה של מפא"י בהסתדרות ה'
 ציונית ובישוב הארצישראלי, לתת למפא"י,
 למעשה, שלטון יחיד בשנים הגורליות של
 סוף המנדט וראשית המדינה.
 אולם חשובה שבעתים תוצאה אחרת:
 עלילת ארלוזורוב שינתה לחלוטין את אופיה
 של מפא"י עצמה. לא מקרה הוא שבצורה
 זו או אחרת קשורים בעלילה במישורין כמ'
 עט כל ראשיה הנוכחיים של מפא"י -
 מרודי בן גוריון ומשה שרת ועד רב יוסף
 ובכור שיטורית. במערכה סביב רצח ארלו-
 זורוב קמה צמרת חדשה במפלגה, צמרת
 אשר המלט המאחה אותה היה רגש השות'
 פות שגולד במערכה עגומה זו.

מערכת "העולם הזה" מביעה את תורתה למכון ז'בוטינסקי ולמנהל, ד"ר
 יוסף פעמוני, אשר ברשותם האדיבה מתפרסמות התמונות, רכוש המכון.